

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 13406
Tarih : 08.08.2025

32440

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Adalet Bakanı Yılmaz TUNÇ** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ayten KORDU

Tunceli Milletvekili

8 Ağustos 1938 tarihinde Erzincan'ın Kılıçkaya (Surbahan) köyü ve çevresindeki yerleşimlerden toplanan yaşları 17 ile 80 arasında değişen 97 Kürt Alevi yurttaşın kurşuna dizilerek katledildiği Zînî Gediği Katliamı, ulusal ve uluslararası hukukta “insanlığa karşı suç” kapsamında değerlendirilebilecek bir toplu infazdır. Bu suçlar, zamanaşımına tabi değildir. Ancak bu ağır insan hakları ihlali bugüne kadar etkin biçimde yargılanmamış, tanık ifadelerine rağmen herhangi bir soruşturma süreci yürütülmemiştir.

1950'lerden itibaren mağdur ailelerin yaptığı sayısız başvuru, bürokratik gerekçelerle reddedilmiştir. 2011'de yapılan son başvuru da sonuçsuz kalmış ve dosya Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne taşınmıştır. AIHM süreci devam ederken, Türkiye'deki yargı makamlarının pasif kalması, cezasızlık kültürünü pekiştirmektedir.

Katliamın faillerinin ve emir verenlerin kim olduğu, cesetlerin nereye gömüldüğü, kaç kişinin öldürüldüğü gibi temel sorular hâlâ yanıtlanmamıştır. Bu durum yalnızca geçmişin değil, bugünün de adalet sorununu derinleştirmektedir. Adalet Bakanlığı'nın evrensel hukuk normlarına uygun biçimde bu suçun aydınlatılması için adım atması tarihsel bir sorumluluktur.

Bu kapsamda;

1. Zînî Gediği Katliamı ile ilgili olarak Bakanlığınıza bugüne kadar kaç bireysel veya kurumsal başvuru yapılmıştır? Bu başvuruların içeriği ve sonuçları nelerdir?
2. Tanık ifadeleri ve yerel halkın beyanlarına rağmen neden etkin bir soruşturma açılmamıştır? Açılmamışsa sorumluluk kimdedir?
3. Katliamda yaşamını yitirenlerin kimliklerinin adli tıp desteğiyle tespiti ve toplu mezarların yerinin belirlenmesi için Bakanlığınızca yürütülen bir çalışma var mıdır?
4. Bu olayın “insanlığa karşı suç” kapsamına girmesi nedeniyle zamanaşımı hükümlerinin uygulanmaması gerektiği açıkken, neden “zamanaşımı” gerekçesiyle tüm talepler reddedilmiştir?